

ΠΩΛΗΣΙΣ ΕΤΟΙΜΩΝ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ

Εἰς τινὰς ἀγοράς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, μεταξὺ τῶν πωλούντων σιδηρικά, κομβολόγια, καπνοσύριγγας, δένδρα, ἄνθη, ὀπωρικά, πτηνὰ καὶ ὑφάσματα, βλέπει τις ἀραδιασμένους ὑπὸ σκηναῖς αὐτοσχέδιους καὶ τοὺς ἀναφορογράφους, οἱ ὅποιοι, καθήμενοι σταυροποδητὴ ἐπὶ μιᾶς χαμαιζήλου ψιάθου, χωρὶς ἄλλου τινὸς ἐπίπλου, παρὰ τὸ ἀριστερὸν αὐτῶν γόνυ ἀντὶ τραπέζης καὶ ἐνὸς μικροῦ μπες-ταχτά, πωλοῦσιν ὄχι μόνον ἀναφοράς, ἀλλὰ καὶ ἐπιστολάς ἐτοίμους! (χαζίρ-μεκτούμπ), τῶν ὁποίων δὲν λείπει εἰμὴ μόνον ἡ ὑπογραφή, ἡ ἐπιγραφή καὶ ἡ ἡμερομηνία· τὰ δὲ ἄλλα περιστατικά εἶνε σχεδὸν πάντοτε γνωστά, ἢ υἱὸς γράφων πρὸς τὸν πατέρα του ὅτι εὐδωδῶθη καὶ ὑγιαίνει, ἢ σύζυγος στέλλων πρὸς τὴν γυναῖκά του τὸ προῖον τῶν κόπων του, ἢ φίλος ἐρευνῶν τὰ περὶ τῆς ὑγείας τοῦ φίλου του κτλ.

Σ. Δ. ΒΥΖΑΝΤΙΟΣ.

ΔΙΚΗ ΠΕΣΟΥΣΑ ΕΞ ΟΥΡΑΝΟΥ

Κατ' αὐτάς μέλλει νὰ ἐκδικασθῇ ἓν τιμὴ πόλει τῆς Γαλλίας δίκη περιεργοτάτη καὶ ἰκανῶς διασκεδαστική.

Χωρικός τις εἶδε πεσόντα ἐξ οὐρανοῦ ἀερόλιθον. Συνελθὼν μετ' οὐ πολλὴν ὥραν ἐκ τοῦ τρόμου τοῦ ἐξῆλθεν εἰς ἀναζήτησιν τοῦ ἀερολίθου, ὃν καὶ εὐρὼν ἐπώλησεν εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς πόλεως ἀντὶ διακοσίων φράγκων. Γενομένου τοῦ πράγματος γνωστοῦ, ἡ ἰδιοκτῆτρια τοῦ ἀγροῦ εἰς ὃν κατέπεσεν ὁ ἀερόλιθος, ἀπῆλθε δικαστικῶς παρὰ τοῦ χωρικοῦ ἢ τὸν ἀερόλιθον ἢ δεκακισχιλίων φράγκων ἀποζημιώσιν. Ὁ χωρικός καταδικωμένος ὑπὸ τῆς γυναικὸς καταφεύγει εἰς τὸ Μουσεῖον, ὅπερ καταφεύγει καὶ αὐτὸ εἰς τὸ Μουσεῖον τῶν Παρισίων, ὅπερ διὰ τοῦ ἐπιφανοῦς καθηγητοῦ Δωβραὶ ἀποκρίνεται ὅτι ἡ συνήθης τιμὴ τῶν ἀερολίθων εἶνε διακόσια πενήντα μόνον φράγκα.

Κυρία Σ*

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Θ'

Τῆς ΚΥΡΙΑΣ Χ**—ΕΙΣ ΑΓΚΕΡΝΗΝ. (iv Ἐλευσίνα).

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 25 Ἰουλίου 1879.

Ἡ κωμικοτραγική μου διήγησις τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος τοσοῦτον ἐξετάθη, ὡς εἶδες, καὶ τοσαύτας ἔλαβε διαστάσεις, κατὰ τὴν φράσιν κοινοβουλευτικοῦ τινος ῥήτορος, ὥστε μ' ἐμπόδισε νὰ ἐκκαθαρίσω μαζὺ σου τὸν ἐβδομαδιαῖόν μου λογαριασμόν, καὶ μ' ἀφῆκε μάλιστα ὑπὸ τὸ βᾶρος καθυστερούντων, ἅτινα σπεύδω νὰ πληρῶσω σήμερον, μὴ θέλουσα νὰ μιμηθῶ κατὰ τοῦτο τοὺς μάλλον φορολογουμένους εὐδαίμονος τινος χώρας, ὧν αἱ πρὸς τὸ δημόσιον ταμείον ὀφείλαι ἀναβαίνουνσι μέχρι σήμερον εἰς τὸ ἀσήμαντον ποσὸν τῶν ἐβδομηκοντα περίπου. . . ἑκατομμυρίων.

Καὶ ἐν πρώτοις λοιπὸν ἄς σοῦ ἀναφέρω τὴν συναυλίαν Frigeri, τὴν ὁποίαν ἀπηλάυσαμεν πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν ἐν Φαλήρῳ. Δὲν ἐνθυμοῦμαι τόρῃ, τίς μοχθηρὸς μουσικολόγος ἔγραψέ ποτε, ὅτι ἡ μουσικὴ κατήντησε σήμερον θορύβος τις ἰκανῶς δυσάρεστος, διαφέρων παντὸς οἰουδήποτε ἄλλου θορύβου κατὰ τοῦτο καὶ μόνον, ὅτι πληρώνεται ἀκριβότερα. Ἄγνοῶ, ποία μουσικὴ ἀκρόασις προῦκάλεσε τὸν φοβερὸν αὐτὸν ἀφορισμὸν τοῦ κριτικοῦ ἐκείνου· ὑποθέτω ὅμως, ὅτι θὰ ἦτο πρώτη τοῦλάχιστον ἐξαδέλφης, ἂν ὄχι καὶ ἀδελφῆ, τῆς μοναδικῆς συναυλίας, τὴν ὁποίαν μᾶς προσέφεραν ἡ ἐν Ἀθήναις ἐπιδημος ἰταλὶς αἰοδός, Αἱ Ἀθηναῖαι, βλέπεις, ἐξομολοῦνται ὁλονὲν πρὸς τὰ μεγάλα κέντρα τοῦ δυτικοῦ πολιτισμοῦ. Ἀφοῦ ἀπέκτησαν operette bouffe, ὡς οἱ Παρίσιοι, καὶ season ὡς τὸ Λονδίνον καὶ Damenorchester ὡς ἡ Βιέννα, ἤρχισαν ἀπὸ τινος ν' ἀποκτῶσι καὶ μουσουργοὺς ἐπιδήμους, οἵτινες φέρουσιν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὸν πλάνητα πόδα των εἰς τὴν κλασικὴν χώραν τῶν ἰωραίων τεχνῶν, θηρεύοντες μὲν ἴσως καὶ αὐτοὶ τὰ φειδωλὰ κέρματα τῶν Ἀθηναίων, ὡς οἱ δεκαετῆς ἄλλῃται φορμιγκταὶ τῆς Μεσσήνης καὶ τοῦ Τράνι, ἀλλὰ ποθοῦντες ἰδίως νὰ προσθέσωσι κλάδον ἐλαίας Ἀττικῆς εἰς τοὺς λοιπούς των στεφάνους. Ἡμεῖς δέ, ἄνθρωποι πρακτικοί, φειδόμεθα μὲν τῶν κερμάτων, ὅσο καὶ ἂν ἐξεχειλίσαν ἐσχάτως ἐν Ἑλλάδι αἱ χάλκιναι εἰκόνες τοῦ βασιλέως ἡμῶν, ἀφειδοῦμεν ὅμως στεφάνων καὶ πανηγυρισμῶν, διότι . . . die kosten ja nichts, ὡς λέγουσιν οἱ πολὺ ἡμῶν πρακτικώτεροι γερμανοί. Οὕτω θ' ἀνέγνωσας βέβαια εἰς τῆς ἀθηναϊκᾶς ἐφημερίδας, τὰς ὁποίας σοῦ ἐκόμισε τὸ παρελθὸν ταχυδρομεῖον, τοὺς θριαμβοὺς τῆς ἰταλίδος ψαλτρίας, ἀλλὰ θὰ παρετήρησας συνάμα, ὅτι τῶν θριαμβῶν αὐτῶν πολὺ ἄραιοι ὑπῆρξαν οἱ μάρτυρες. Μεταξὺ αὐτῶν ὑπῆρξα δυστυχῶς καὶ ἐγώ· τὸ δὲ μαρτύριόν μου διήρκεσε δύο περίπου ὥρας. Εὐτυχῶς ὅμως «ὁ τιτρώσκων καὶ πάλιν ἰάσεται», λέγει ἡ γραφή. Τὸ μαρτύριόν μου εἶχεν ἐν ἑαυτῷ καὶ τὴν θεραπείαν του. Ἡ φωνὴ τῆς K. Frigeri ἦτο τοσοῦτον μετριοφρόνως ὀλίγη καὶ τοσοῦτον δειλῶς οἰκονομική, οἱ δὲ συμπαραστατοῦντες αὐτῇ μουσουργοὶ τοσοῦτον συμπαιῶς εἶχον ἀποσυρθῆ εἰς τὰ μύχια βαθῆ τῆς φαληρικῆς σκηναῖς, ἵνα μὴ καταστήσωσι φαίνεται προδηλοτέραν διὰ τῆς παραβολῆς τὴν φωνητικὴν ἀνέχειαν τῆς ψαλτρίας, ὥστε ἡ ὅλη συναυλία δὲν ὑπερέβη τὴν εὐάρεστον διαπασῶν ὑποκώφου τινος μορμουρισμοῦ, συγχεομένου μυστηριωδῶς πρὸς τὸν ἤρεμον φλοῖσθον τῶν ἐπὶ τῶν ἄμμων τοῦ Φαλήρου ἐκπνεόντων κυμάτων. Ἐβλέπομεν τὴν αἰοδὸν ἀνοίγουσαν τὰ χεῖλη καὶ χειρονομοῦσαν μετὰ πάθους πολλοῦ, ἐβλέπομεν τοὺς μουσικοὺς σύροντας εὐσυνειδήτως τὰ τόξα των ἐπὶ τῶν χορδῶν, ἀλ-